

ΑΝΤΑΡΣΥΑ: Παρουσίαση πολιτικής πρότασης την Πέμπτη 16/1 στο ΤΕΕ

Σύλβια Κοιλάκου

Την Πέμπτη, 16 Ιανουαρίου, στις 7:00μμ, στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του ΤΕΕ, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** οργανώνει εκδήλωση για να παρουσιάσει την πολιτική της πρόταση

«για την αναγκαία κοινωνική και πολιτική αντιπολίτευση και την ανασυγκρότηση της ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς».

Με την εκδήλωση αυτή η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ξεκινά, με το ερχομό του 2025, μια **πολιτική διαδικασία διαλόγου με τον κόσμο του αγώνα** και τις δυνάμεις που κατανοούν την ανάγκη **ευρύτερων αλλαγών σε ρήξη με το σύστημα.**

Η φθορά της κυβέρνησης είναι μεγάλη και έχει συσσωρευτεί πολλή **οργή** στον κόσμο. Όμως για να πάνε τα πράγματα σε ανατρεπτική κατεύθυνση, χρειάζεται ισχυρή και συνειδητή παρέμβαση της **αντικαπιταλιστικής ανατρεπτικής αριστεράς.** Η λεγόμενη «**δημοκρατική**», «**αντιδεξιά**» αντιπολίτευση βρίσκεται σε τεράστια ανυποληψία και έχει γραμμή «σταθερότητας» της κυβέρνησης. Ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός ακυρώνει κάθε αγωνιστική δυναμική, την ώρα που οι εργαζόμενοι θέλουν να συγκρουστούν με την κυβέρνηση. Όμως, η υποταγή στο σχεδιασμό των **ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ** από δυνάμεις όπως το **ΚΚΕ, το ΜΕΡΑ25-ΛΑΕ** κ.ά. σημαίνει ουσιαστικά **εκλογική αναμονή και εκτόνωση με ψήφο διαμαρτυρίας.**

Αρκετά ρεύματα της «ριζοσπαστικής αριστεράς» προσπαθούν να ανασυνταχτούν μέσα από κάποιου είδους «μέτωπο» με ρεφορμιστικές ή σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις. Παρά τις διάφορες προτάσεις ενότητας που κυκλοφορούν, κυριαρχεί η **έλλειψη συντονισμένης κοινής δράσης** και η αναποτελεσματικότητα. Κι όμως είναι ώρα μιας **νέας ενότητας και συσπείρωσης για την ανατροπή.**

Χιλιάδες αγωνιστές βλέπουν ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη παίζει **χωρίς αντίπαλο.** Αγωνιούν για τις ευρύτερες εξελίξεις, τις πολεμικές συγκρούσεις και αναζητούν μια διαφορετική προοπτική. Σε αυτές τις συνθήκες η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταθέτει την πολιτική της πρόταση, φιλοδοξώντας να απαντήσει στο πώς οι μαχητικές τάσεις του κινήματος θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν την **κρίση νομιμοποίησης της κυβέρνησης και της συναινετικής αντιπολίτευσης** και να συγκροτήσουν ένα πολιτικό και κοινωνικό αντίπαλο δέος, για την ανατροπή της επίθεσης. Παράλληλα καταθέτει ένα ενωτικό, προωθητικό κάλεσμα για την παρέμβαση και **ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.**

Αυτή η πολιτική πρόταση αποκτά μεγαλύτερη σημασία, μπροστά στην κινούμενη άμμο που διαμορφώνουν ο **πόλεμος στη Μέση Ανατολή,** οι πρόσφατες ανησυχητικές εξελίξεις στη **Συρία** και η όξυνση του

άδικου **Ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού**. Η ενίσχυση μιας **εργατικής απάντησης ανεξάρτητης** από τα συμφέροντα των αστικών τάξεων, μακριά από την «**εθνική ρητορεία**» για τις **ΑΟΖ** (σε αντίθεση με ΚΚΕ) είναι εξαιρετικά αναγκαία. Παράλληλα, σε συνθήκες γενικευμένης πολεμικής απειλής, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** θέλει να παρέμβει ώστε να ορθωθεί ένα **διεθνιστικό εργατικό STOP** στο πολεμικό σφαγείο, για άμεση απεμπλοκή της χώρας.

Σε περίοδο ανόδου της **ακροδεξιάς** η πολιτική πρόταση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** θέλει να συμβάλει σε μια μαχητική απάντηση απέναντι στον **εθνικισμό, τον ρατσισμό, στους φασιστικούς πυρήνες, την ακροδεξιά ρητορεία για το «φάντασμα του woke»**, αλλά και στην αντεπίθεση των προοδευτικών και απελευθερωτικών ιδεών.

Πάνω στην πολιτική της πρόταση η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** φιλοδοξεί να οργανώσει έναν **δημόσιο διάλογο** με όσο το δυνατό πλατύτερους όρους. Να καλέσει αγωνιστές και αγωνίστριες να τοποθετηθούν πάνω στην ανάγκη **ανασυγκρότησης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς**, και ιδιαίτερα στην συγκεκριμένη πρόταση, για να ανοίξει η συζήτηση με κέντρο το αναγκαίο περιεχόμενο. Παράλληλα καλεί σε **κοινές πρωτοβουλίες στα μεγάλα μέτωπα της περιόδου**, και πριν από όλα στην πάλη ενάντια στον **πόλεμο, της αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και στην υπεράσπιση των εργατικών δικαιωμάτων**.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Πριν στο φύλλο 11-12 Ιανουαρίου

Πηγή: **PRIN**

25 χρόνια από τον θάνατό του παραμένει άσβεστη η παρακαταθήκη του

Αντώνης Δραγανίγος

Σήμερα στην τελική ευθεία συγκρότησης νέας οργάνωσης στην πορεία για το πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης ας κρατήσουμε τα πιο βαθιά στοιχεία του δρόμου που χάραξε ο Γιώργος Γράμψας. Βαθιά στράτευση στην κομμουνιστική υπόθεση, βάθος στην αναγνώριση των αντιθέσεων της εποχής, στρατηγική πυξίδα, πολιτική οξυδέρκεια στην τακτική, λαϊκότητα και σεμνότητα, ιστορική πεποίθηση ότι η εργατική τάξη και ο λαός μπορούν να νικήσουν.

Έχουμε ανάγκη την αναφορά στον **Γιώργο Γράμψα**, όχι για τυπικούς λόγους καθώς κλείνουν 25 χρόνια από τον θάνατό του, στις 12 Ιανουαρίου 2000. Αλλά γιατί στην παρούσα περίοδο της πολεμικής αντεπαναστατικής εκστρατείας τού κεφαλαίου και των πολιτικών του αποκτά εξαιρετικά επίκαιρο και μάχιμο χαρακτήρα, καθώς ο Γιώργος Γράμψας ήταν ο άνθρωπος που βρέθηκε πιο πολύ απ' τον καθένα στην Αριστερά, στη δίνη του κυκλώνα, στην κορυφή των θυελλωδών γεγονότων της περιόδου ανασυγκρότησης/κάθαρσης του αστικού πολιτικού συστήματος για να επιβάλει τον νεοσυντηρητικό χειμώνα του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και μάλιστα με τη συμμετοχή-ταξική συνεργασία του ΚΚΕ και του ΣΥΝ στην κυβέρνηση Τζαννετάκη με τη ΝΔ και στην Οικουμενική με ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Είναι γεγονός ότι «οι μάζες γράφουν την ιστορία». Υπάρχουν, ωστόσο, άνθρωποι, προσωπικότητες και πρωτοπόρες τάσεις, που μέσα στο πλαίσιο της εποχής και των ρευμάτων που τους γέννησαν, ανέλαβαν την ευθύνη απέναντι σε χιλιάδες και καμιά φορά εκατοντάδες χιλιάδες λαού να εκφράσουν αυτή την εποχή, να έρθουν σε ρήξη με τον ταξικό ιστορικό συμβιβασμό σύμπασας της αριστεράς της εποχής και να κάνουν ρήξη-τομή για το προχώρημα της ιστορίας. **Ο Γιώργος Γράψας, μαζί με χιλιάδες συντρόφους του στην ΚΝΕ και το ΚΚΕ, ήταν ένας από αυτούς.**

Ο λόγος για αυτή την «αποκοτιά» ήταν η αίσθηση μιας **βαθύτερης στράτευσης στην επανάσταση και την κομμουνιστική υπόθεση**, μιας ευθύνης απέναντι στα ιδανικά μας, απέναντι στην εργατική τάξη και τον λαό, που κάνει αδύνατο τον συμβιβασμό με μια πορεία προδιαγεγραμμένης ήττας, ακόμα και αν αυτό σήμαινε μια ριζική, επώδυνη ρήξη με τον ως τότε «εαυτό μας».

Αυτή η επαναστατική επιλογή ακριβώς στην περίοδο της ιστορικής ήττας του «υπαρκτού σοσιαλισμού» και του «υπαρκτού κομμουνιστικού κινήματος» είχε την βάση της πάνω στη βαθιά κατανόηση της εποχής και των αναγκαιοτήτων της. «Στην ουσία, ο κόσμος της Αριστεράς», λέει ο Γ. Γράψας στην **ιστορική του ομιλία στο 15ο Φεστιβάλ της ΚΝΕ** τον Σεπτέμβρη του 1989, «η νέα γενιά της Αριστεράς βρίσκεται αντιμέτωπη με ερωτήματα που ξεφεύγουν από τα όρια κάποιων εξηγήσεων απλώς για το τι γίνεται στη μία ή την άλλη χώρα και αγγίζουν την ουσία: **Τη σημερινή φυσιογνωμία και την στρατηγική του αριστερού και επαναστατικού κινήματος**».

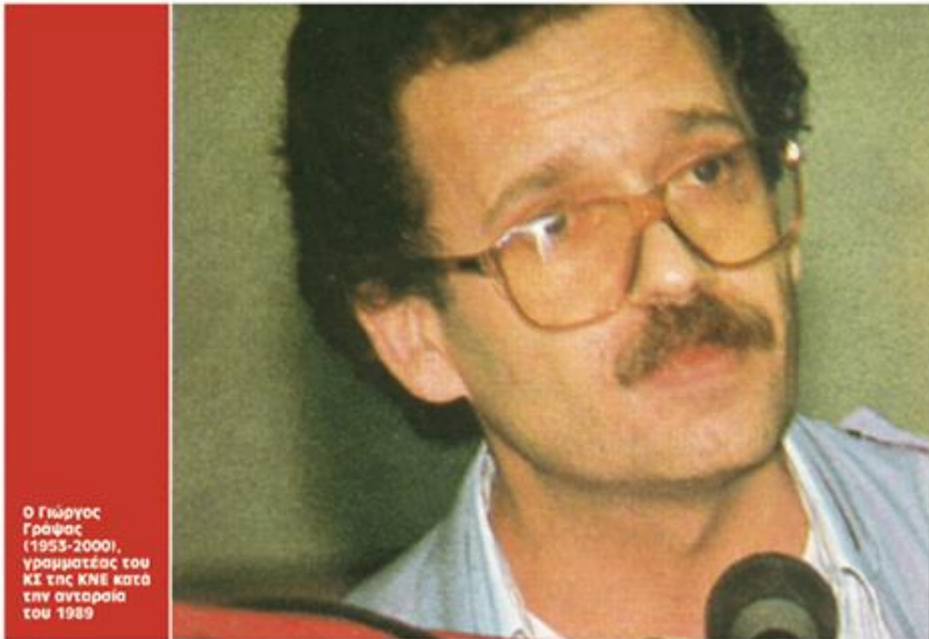
Και συμπληρώνει: «Θα είμαστε οι τελευταίοι που θα δεχτούμε να υπερασπίσουμε τα μεγάλα οράματα της κοινωνικής απελευθέρωσης, γράφοντας στις σημαίες μας φαινόμενα **βίαιης καταστολής** των λαϊκών μαζών, το πνίξιμο της **εργατικής δημοκρατίας**, την ασυδοσία της γραφειοκρατίας σαν χαρακτηριστικά του σοσιαλισμού! **Όμως, την ίδια στιγμή είμαστε βαθιά πεισμένοι για την επικαιρότητα και την αναγκαιότητα του σοσιαλισμού, σαν μοναδικού δρόμου για την απελευθέρωση του ανθρώπου**».

Ο λόγος για αυτή την «αποκοτιά» ήταν η αίσθηση μιας βαθύτερης στράτευσης στην επανάσταση και την κομμουνιστική υπόθεση, μιας ευθύνης απέναντι στα ιδανικά μας, απέναντι στην εργατική τάξη και τον λαό

Η ανάγκη της **επαναστατικής ανανέωσης και αντεπίθεσης του κομμουνιστικού κινήματος, η ανάγκη επαναστατικού προγράμματος και κόμματος**, ήταν το αίτημα των καιρών. Η επιμονή στην εξουσία της εργατικής τάξης και των συμμάχων της, στην επανάσταση σαν μέσο για την κατάκτησή της εξουσίας, η προβολή της ανάγκης για ένα νέο ανώτερο πρόταγμα εργατικής δημοκρατίας «ελκτικό» για τους εργαζόμενους, με ριζική τομή με τα εκμεταλλευτικά και αντιδραστικά καθεστώτα που κατέρρευσαν, ήταν η πραγματική ιστορική απάντηση στη ρεφορμιστική μετάλλαξη, τον γραφειοκρατικό εκφυλισμό, τη διαχειριστική – κυβερνητική λογική μιας **ολόκληρης ιστορικής πορείας της κομμουνιστικής αριστεράς σε «Ανατολή» και «Δύση**».

Η ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΗΣ ΚΝΕ

Σεπτέμβρης 1989

Ο Γιώργος Γράφας (1955-2000), γραμματέας του ΚΙ της ΚΝΕ κατά την ανταρσία του 1989

“Φυσικά και δε θα υπακούσω...”

«Μας εμφανίζουν σαν φανατικούς αιρετικούς κάποιας «ιδεολογικής καθαρότητας» και μας χρεώνουν μια δογματική προσκόλληση σε ένα παλιό, καλό ΚΚΕ, της δεκαετίας του '30. Λάθος πόρτα χτύπησαν. Εμείς μένουμε πιστοί κυρίως στο μέλλον, σε ένα Κομμουνιστικό Κόμμα στο ύψος των αναγκών της δεκαετίας του '90. Από την πολυκύμαντη ιστορία του ΚΚΕ κρατάμε και εμπνεόμαστε από τις καλύτερες εκτινάξεις του που άνοιξαν νέους ορίζοντες στο λαϊκό μας κίνημα, στον

ελληνικό πολιτισμό, τις νέες γενιές. Αλλά και θέλουμε να συμβάλλουμε ώστε να τινάξει το αριστερό κίνημα από πάνω του τη σκόνη που κουβαλάει: τα στοιχεία του συμβιβασμού με τον παλιό κόσμο, τη διάλυση των ταξικών στόχων σε εθνικοενωτικές σούπες, την ατομία τις στιγμές που παίζονται τα πάντα, τη θεωρητική φτώχεια και τις αντιδημοκρατικές πρακτικές. Ασφαλώς ούτε εμείς είμαστε αναμάρτητοι. Ούτε έχουμε απαλλαγεί από όλα αυτά, ούτε και είναι εύκολο. Τουλάχιστον, όμως,

προσπαθούμε. Η διαφορά μας με την ηγεσία του ΚΚΕ δεν είναι αν χρειάζεται ανανέωση ή όχι η ΚΝΕ. Είναι το τι είδους ανανέωση θέλουμε. Δυστυχώς, νομίζουμε ότι κρατάνε ό,τι πρέπει να απορρίψουν και απορρίπτουν ότι πρέπει να κρατήσουν. Η ΚΝΕ απορρίπτει κατηγορηματικά τη διάσπαση και το κυνήγι των μαγισσών».

από την ομιλία του Γ. Γράφα στη συγκέντρωση της ΚΝΕ στο Σπόρτινγκ τον Οκτώβρη του 1989

«Μια επαναστατικά ανανεωμένη Αριστερά» έλεγε ο Γιώργος Γράφας σε συνέντευξή του στο περιοδικό *Πριν* την ίδια περίοδο, «χρειάζεται να ξεφύγει απ' τη λογική της **βαθμιαίας μετάβασης στον σοσιαλισμό μέσα από “επί μέρους, κρίσιμες ρήξεις”**», όπως είπε πρόσφατα ο κ. Κύρκος, θυμίζοντας τον “μαχητικό ρεφορμισμό” του Ακίλε Οκέττο. Ανώτατα ηγετικά στελέχη του ΚΚΕ δείχνουν να γοητεύονται από μια τέτοια προοπτική σοσιαλδημοκρατικοποίησης του προγράμματος του κόμματος. Ένα Μαρξιστικό εργατικό κίνημα δεν μπορεί να διαλέγει αυθαίρετα την επανάσταση ή την μεταρρύθμιση».

Ο Γιώργος Γράφας είχε την **πολιτική ικανότητα να «μεταφράζει» την στρατηγική, επαναστατική τοποθέτηση σε πολιτική τακτική**, διακρίνοντας σε κάθε πολιτική φάση εκείνο το κρίσιμο πολιτικό στοιχείο που σφράγισε τις ταλαντεύσεις και τελικά τις υποχωρήσεις της Αριστεράς.

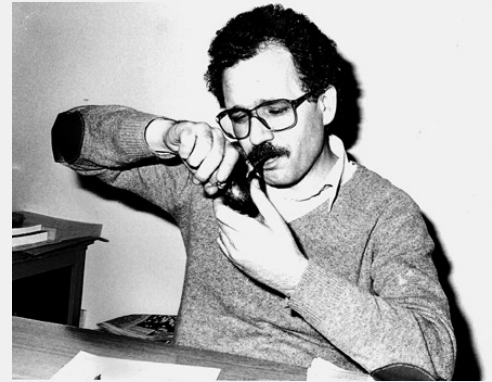

«Η ηγεσία του ΚΚΕ», έλεγε στην ίδια συνέντευξη, «παρότι επηρεάστηκε από το νέο ριζοσπαστικό κύμα και κράτησε ανοικτά αντιιμπεριαλιστικά μέτωπα, δεν μπόρεσε, σε κρίσιμες στιγμές να ξεκολλήσει από αυτή τη λογική... ας θυμηθούμε τις ταλαντεύσεις της γύρω από τον Καραμανλή ή την ατολμία της σε στιγμές έξαρσης απεργιακών ή φοιτητικών αγώνων ή, πάλι, τις συμμαχίες τύπου ΚΕΑ με εκφραστή του νέου πνεύματος, πότε τον κ. Θεοδωράκη, πότε τον κ. Νάση και τέλος τον κ. Κύρκο... Έτσι άφησε ουσιαστικά ανοικτό το δρόμο στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, που μπόρεσε να εκφράσει το μεγαλύτερο μέρος των νέων δυνάμεων της εργατικής τάξης και των μεσαίων

στρωμάτων που μπήκαν στο αγωνιστικό προσκήνιο. Και, τελικά, κατέληξε να συρθεί πίσω από αυτήν... Οι διαφωνίες μας επεκτείνονται στην καρδιά της στρατηγικής για την σοσιαλιστική αλλαγή της κοινωνίας».

Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο οι αναγκαιότητες που έβγαλε στην ιστορική επιφάνεια και διατύπωσε ανοικτά μπροστά στον «λαό της αριστεράς» ο Γιώργος Γράψας αναγνωρίστηκαν από πολύ ευρύτερες δυνάμεις από αυτές που τελικά συγκρότησαν το ΝΑΡ. Άλλοι μίλησαν για μια Αριστερά της «νέας εποχής», άλλοι για μια Αριστερά που θα «συγκρουστεί με την καπιταλιστική ανασυγκρότηση».

Ιστορική ειρωνεία είναι ότι, μετά από χρόνια, **το ίδιο το ΚΚΕ** μίλησε για μια νέα πορεία «αποκατάστασης του επαναστατικού του χαρακτήρα», θέση που σημαίνει σαφώς ότι ο «επαναστατικός χαρακτήρας» είχε «χαθεί» σε μια πορεία, άσχετο αν ποτέ δεν εξηγήθηκε **το πότε, το πώς και το γιατί**.

Σήμερα στην τελική ευθεία συγκρότησης νέας οργάνωσης στην πορεία για το πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης ας κρατήσουμε τα πιο βαθιά στοιχεία του δρόμου που χάραξε ο Γιώργος Γράψας. **Βαθιά στράτευση στην κομμουνιστική υπόθεση, βάθος στην αναγνώριση των αντιθέσεων της εποχής, στρατηγική πυξίδα, πολιτική οξυδέρκεια στην τακτική, λαϊκότητα και σεμνότητα, ιστορική πεποίθηση ότι η εργατική τάξη και ο λαός μπορούν να νικήσουν.**

Δημοσιεύτηκε στο ΠΡΙΝ, 11-12/1/2025

ΑΝΑΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ
ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΣΤΙΣ: 7.00ΜΜ
ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΤΕΕ ΝΙΚΗΣ 4

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ
ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ.
ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Ανατροπή

Εκδήλωση παρουσίασης της πολιτικής πρότασης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Πέμπτη 16 Ιανουαρίου 2025, στις 19:00, Αίθουσα Εκδηλώσεων ΤΕΕ (Νίκης 4 -Σύνταγμα, Α' όροφος)

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ διοργανώνει πολιτική εκδήλωση, την Πέμπτη, 16 Ιανουαρίου, στις 19:00, στην Αθήνα, στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του ΤΕΕ

Θέμα της εκδήλωσης:

«Για την ανατροπή της πολιτικής της φτώχειας, της ακρίβειας του πολέμου.

Η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την παρέμβαση και ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς»

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καταθέτει με το ερχομό του 2025, την πολιτική της πρόταση (ανάρτηση στο site της ΑΝΤΑΡΣΥΑ [εδώ](#)) και καλεί σε ανοιχτό διάλογο για να συγκροτηθεί η μαχητική κοινωνική και πολιτική

αντιπολίτευση και η Αριστερά της ανατροπής, για να ενισχυθεί ο επαναστατικός δρόμος.

Για να υπάρξει ένα πολιτικό ανατρεπτικό αντίπαλο δέος, για «ψωμί-ειρήνη-ελευθερία», ενάντια στα κέρδη του κεφαλαίου, τα νέα μνημονιακά σύμφωνα σταθερότητας της ΕΕ, το ιμπεριαλιστικό πολεμικό σφαγείο, την άνοδο της ακροδεξιάς.

Για να ανατραπεί η δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ και σε κόντρα με κάθε επίδοξο διαχειριστή της ίδιας πολιτικής.

Οικοδόμοι από τη συμβατική οικοδομή και τα έργα

Συνάδελφοι.

Βρισκόμαστε μπροστά στην κρίσιμη απεργιακή κινητοποίηση του κλάδου για την υπογραφή της νέας Σύμβασης Εργασίας. Από την προετοιμασία της κινητοποίησης, την οργάνωση της, τους στόχους και τη μέγιστη δυνατή ενεργοποίησή μας, θα κριθεί και η έκβαση της κομβικής αυτής μάχης.

Στις 22 του Γενάρη πρέπει να νεκρώσουν εργοτάξια και γιαπιά. Δική μας υπόθεση είναι κι από εμάς θα έρθει η νίκη. Για να συμβεί αυτό οφείλουμε να έχουμε λόγο και να παίρνουμε τις αποφάσεις μέσα από πλατιές μαζικές διαδικασίες και συνελεύσεις σε όλους τους χώρους και τα συνδικάτα.

Μέχρι τώρα δυστυχώς δεν έχουμε καμία επίσημη ενημέρωση για την εξέλιξη των όποιων διαπραγματεύσεων με την εργοδοσία. (Αν και είμαστε κάτι παραπάνω από σίγουροι πως κανένας κατασκευαστής μικρός ή μεγάλος δε θα παραχωρήσει το παραμικρό).

Παράλληλα με την ανακοίνωση της απόφασης για την συγκεκριμένη κινητοποίηση, μάθαμε πως θα κλιμακώσουμε και με δεύτερη απεργία μέσα στο Φλεβάρη. Την ημερομηνία της οποίας μάλιστα, καθώς και τη μορφή της (48ωρη) τη μάθαμε από τη συνέλευση του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών!

Ξέρει μήπως η Ομοσπονδία το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων από τώρα ή δεν έχουμε εμπιστοσύνη στη δύναμη του αγώνα μας;

Καλούμε τις διοικήσεις των Συνδικάτων να προχωρήσουν σε συνελεύσεις αποφασιστικού χαρακτήρα, αμέσως μετά την απεργία στις 22 του μήνα. Το ίδιο να γίνει σε όλους τους χώρους δουλειάς και κυρίως τα μεγάλα εργοτάξια.

Εκεί να εκτιμήσουμε την κατάσταση, τη στάση της εργοδοσίας, τους συσχετισμούς και να αποφασίσουμε για τη στάση μας. Να οργανώσουμε τη μάχη, σε συντονισμό με το σύνολο των εργαζομένων στις κατασκευές.

Οι εργολάβοι θησαυρίζουν από το δικό μας ιδρώτα και αίμα. Η ανάπτυξή τους βρωμάει εκμετάλλευση, εντατικοποίηση, τσάκισμα των δικαιωμάτων. Δε θα μας χαρίσουν τίποτα και δε θα κερδίσουμε τίποτα αν δε νιώσουν την ανάσα μας.

Αυξήσεις που να καλύπτουν τις σύγχρονες καθημερινές ανάγκες για το σύνολο του κλάδου

Μείωση του χρόνου εργασίας.

- **Αύξηση του κατώτερου μεροκάματου στα 60 ευρώ καθαρά.**
- **7ωρο σε όλους τους χώρους δουλειάς.35ωρο, 5μερο.**
- **Σύνταξη στα 55.**
- **Κατάργηση της εργατικής εισφοράς.**
- **Διανομή των υπερ αγνώστων.**
- **Καθημερινή ηλεκτρονική καταγραφή των εργαζομένων στην οικοδομή.**
- **Ενεργοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών.**

Ανακοίνωση για βανδαλισμούς και επιθέσεις στο ΕΜΠ από δυνάμεις της ΕΛ.ΑΣ. και στην συνέχεια, από παρακρατικές φασιστικές ομάδες

Ανακοίνωση-Καταγγελία του NAP και της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και η Νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση, καταδικάζουν σε όλους τους τόνους τις διαδοχικές επιθέσεις και τον βανδαλισμό πολιτικών χώρων στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (Αυτοδιαχειριζόμενο Κυλικείο Μηχανολόγων (ΑΚΜ), Κατειλημμένος Παπασωτηρίου και Κατειλημμένο Γραμμικό), από δυνάμεις της ΕΛ.ΑΣ. και στην συνέχεια, από παρακρατικές φασιστικές ομάδες.

Λίγο πριν την εκπνοή του έτους -κατά την συνήθη καιροσκοπική τακτική τους-, **δυνάμεις της ΕΛ.ΑΣ. εισέβαλαν στην Πανεπιστημιούπολη του ΕΜΠ, προκειμένου να βανδαλίσουν - εκκενώσουν πολιτικούς χώρους, προφανώς σε συνεργασία (αν όχι κατόπιν εντολής) με τον Πρύτανη του Ε.Μ.Π. Χατζηγεωργίου.** Κατά την «επιχείρηση» - πλιάτσικο καταστράφηκαν ρολά, τζαμαρίες και εικαστικό υλικό των χώρων και αφαιρέθηκαν έπιπλα, έντυπα και ψηφιακός εξοπλισμός, ενώ κατά την αποχώρησή τους οι δυνάμεις της ΕΛ.ΑΣ., ως **κατά κυριολεξία παρακρατική - χουλιγκάνικη ομάδα,** φρόντισαν να σκορπίσουν επιδεικτικά το πολιτικό υλικό που βρισκόταν στους χώρους, στην κεντρική πλατεία του Ε.Μ.Π.

Λίγες ημέρες μετά, το Σάββατο 4/1/2025, **φασιστική ομάδα εισέβαλε επίσης στην Πανεπιστημιούπολη του Ε.Μ.Π. και, εκμεταλλευόμενη το γεγονός ότι οι χώροι ήταν απροστάτευτοι λόγω της προηγούμενης καταστροφής τους από τις δυνάμεις της ΕΛ.ΑΣ., ολοκλήρωσε τον βανδαλισμό τους,** καταστρέφοντας ότι είχε επιβιώσει από την πρώτη επίθεση. Ενδεικτικό του φασιστικού μένους ήταν το γεγονός ότι, στην εν λόγω επίθεσή τους -σε άδειους και ήδη βανδαλισμένους χώρους- **χρησιμοποίησαν ακόμα και εμπρηστικούς μηχανισμούς, ενώ δεν**

γλίτωσε ούτε η λέσχη σίτισης του ΕΜΠ, την οποία οι αδαείς παρακρατικοί παρεξήγησαν ως επίσης πολιτικό χώρο.

Οι συγκεκριμένες δύο διαδοχικές επιθέσεις σε πολιτικούς χώρους εντός πανεπιστημιακού ιδρύματος, αποτελούν ηχηρή απάντηση σε ένα πλήθος αφηγημάτων:

-στο αφήγημα περί ανομίας στα πανεπιστήμια η οποία ταυτίζεται με τις φοιτητικές κινητοποιήσεις - δράσεις που δήθεν παρακωλύουν την εκπαιδευτική διαδικασία, «καταλήψεις που καταστρέφουν δημόσια περιουσία»·

-στο αφήγημα περί ανάγκης εισόδου των κατασταλτικών δυνάμεων στα πανεπιστήμια, προκειμένου, δήθεν, να αποτρέψουν την καταστροφή τους από αγνώστους·

-τέλος, στο αφήγημα των φασιστών που αυτοπαρουσιάζονται ως δήθεν «αγωνιστές» και «αντισυστημικοί» ενώ, όπως αποδείχθηκε αποτελούν, πραγματικά, το μακρύ και δειλό χέρι του συστήματος.

Ενώ λοιπόν ο λαός και, ειδικά, η εργαζόμενη νεολαία, παλεύουν για να επιβιώσουν και μέσα από τους αγώνες τους διεκδικούν, ενίσχυση της δημόσιας εκπαίδευσης και δημόσιας υγείας, απεμπλοκή της χώρας από τους πολέμους και την γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού, εργασία και δουλειά με αξιοπρέπεια, αντί για προσλήψεις αστυνομικών και αγορά μαχητικών αεροσκαφών, ο κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός εντείνεται, προκειμένου να κατασταλεί (ακόμα και προληπτικά) κάθε φωνή αντίστασης. Έτσι, **την ίδια στιγμή που το ελληνικό κράτος χτυπά της λαϊκές διεκδικήσεις αφήνοντας «λυτά» τα επίσημα όργανά του, προκειμένου να διαφυλάξει τα συμφέροντα του κεφαλαίου σύμφωνα με τις επιταγές Κυβέρνησης - Ε.Ε. - NATO, το φασιστικό παρακράτος έρχεται -νύχτα- για να ολοκληρώσει τη δουλειά.**

Να είναι βέβαιοι: **Σε κάθε κατασταλτική επιχείρηση και προσπάθεια κατατρομοκράτησης του αγωνιζόμενου κόσμου, θα βρίσκουν απέναντί τους την νεολαία και τον εργαζόμενο λαό, που ασφυκτιούν μέσα στο σάπιο σύστημα λιτότητας, εκμετάλλευσης, επισφάλειας, πολέμων και προσφυγιάς!**

Και ειδικά οι παρακρατικοί φασίστες, να είναι επίσης βέβαιοι: **Δεν θα συνεχίσουν για πολύ να εμφανίζονται σε σχολές, δρόμους, πλατείες και χώρους εργασίας· ούτε τη νύχτα. Το φοιτητικό, νεολαιίστικο και εργατικό κίνημα θα τους στείλουν στα αζήτητα της ιστορίας εκεί που ανήκουν.**

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση

11/1/2025

Του Χρήστου Κυργιάκη

Ας αφήσουμε τα νομικίστικα τερτίπια, την επίκληση των νόμων, του συντάγματος και των διεθνών οικουμενικών διακηρύξεων που ανασύρονται κατά το δοκούν από το αραχνιασμένο ντουλάπι των επιχειρημάτων των εκάστοτε εξουσιαστών, κυβερνώντων αλλά και των πρόθυμων υφισταμένων τους κι ας θέσουμε κάποια ερωτήματα από αυτά που γίνονται δήθεν με περισσή αφέλεια και άγνοια κινδύνου, προσπαθώντας να δώσουμε και κάποιες απαντήσεις. Όλα αυτά στο πλαίσιο ενός διαλόγου που γίνεται σε μια υποθετική-φανταστική συνέντευξη τύπου σε κάποιο υποθετικό-φανταστικό τηλεοπτικό κανάλι ανάμεσα σε κάποιον έγκριτο δημοσιογράφο και κάποιον εκπαιδευτικό.

Ερώτηση:

Πείτε μας ευθέως, είστε υπέρ των καταλήψεων; Μα αφού απαγορεύονται. Το λένε δεκάδες νόμοι σε όλους τους τόνους και με άπειρους τρόπους. Είναι δυνατόν να είστε υπέρ;

Απάντηση:

Ελάτε τώρα. Εσείς είστε στ' αλήθεια ενάντια στις καταλήψεις; Κρίμα. Μάλλον αν ζούσατε την περίοδο της χούντας δεν θα συμμετείχατε στην κατάληψη της νομικής γιατί ήταν παράνομη και φυσικά στρέφονταν ενάντια στις επιδιώξεις της τότε κυβέρνησης.

Οπότε σίγουρα δεν θα συμμετείχατε και στην κατάληψη του Πολυτεχνείου. Μάλλον δεν θα βρισκόσασταν ούτε στους γύρω δρόμους από το Πολυτεχνείο. Θα περιμένατε η αστυνομία και ο στρατός να «καθαρίσει» με εκείνους τους «ταραξίες».

Άρα για σας αυτό που υπάρχει ως νόμος από την εκάστοτε πολιτική εξουσία-κυβέρνηση είναι πάνω από το δίκιο και τα δικαιώματα των ανθρώπων.

Αν ο νόμος καταπατά τα ανθρώπινα δικαιώματα τόσο το χειρότερο λοιπόν για τα δικαιώματα.

Ερώτηση:

Αποφεύγετε να απαντήσετε στην ερώτηση που σας έκανα. Είστε υπέρ ή κατά των καταλήψεων;

Απάντηση:

Θα ισχυριστώ με βεβαιότητα ότι είστε ενάντια στις καταλήψεις. Τότε για να υπάρχει από τη μεριά σας συνέπεια λόγων και πράξεων δεν πρέπει να ξαναπάτε στο Άλσος Βεΐκου για περίπατο, για καφέ, για σινεμά, για συναυλία ή απλά για να αθληθείτε γιατί το Άλσος είναι προϊόν κατάληψης από έναν παλιότερο δήμαρχο του Γαλασίου που είχε τη στήριξη των δημοτών. Μπήκε μια μέρα με τους κατοίκους της περιοχής μέσα με τις μπουλντόζες και αφού διαμόρφωσε το χώρο, τον έδωσε προς χρήση σε όλους τους εργαζόμενους και τη νεολαία.

Ερώτηση:

Βλέπω ότι αποφεύγετε να απαντήσετε σχετικά με τις καταλήψεις. Πείτε μου τότε, συμφωνείτε με πράξεις που τελούνται και απαγορεύονται από το νόμο;

Απάντηση:

Πράξεις όπως αυτές των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης; Των αγωνιστών του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ; Τέτοιες εννοείτε; Άρα να συμπεράνω με βεβαιότητα ότι στην κατοχή θα παίρνατε το μέρος των κατακτητών ή θα κρατούσατε αυτή την κατάπτυστη, κατά τη γνώμη μου, ουδετερότητα για να τηρήσετε τη νομιμότητα που επέβαλλε η τότε εξουσία; Κρίμα και πάλι κρίμα.

Ή μήπως εννοείτε πράξεις όπως αυτές του παιδοβιαστή αστυνομικού στη Βουλή που ενώ ήταν γνωστό το τι έκανε το «σύστημα» τον συγκάλυπτε; Ξέρετε καλύτερα από μένα ότι οι νόμοι δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα πλαίσιο κανόνων που θέλουν να εξασφαλίσουν στους εξουσιαστές τους πιο ευνοϊκούς όρους για να ασκούν την εξουσία τους χωρίς αντιδράσεις. Πείτε μου τώρα ότι δεν το ξέρατε ούτε αυτό!

Ερώτηση:

Και για να επανέλθουμε, συμφωνείτε με τις ώρες που χάνονται λόγω καταλήψεων; Δεν πρέπει να αναζητούνται οι υπεύθυνοι;

Απάντηση:

Μα τόσα χρόνια δεν είδα να συλλαμβάνεται κανένας πρωθυπουργός, υπουργός, υφυπουργός, περιφερειάρχης ή δεν ξέρω κι εγώ ποιος άλλος για τα χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών που υπάρχουν κάθε χρόνο στα σχολεία. Όντως, κανένας εισαγγελέας δεν αναζήτησε τους υπεύθυνους για το διαχρονικό χάσιμο των ωρών που υποβαθμίζει την παρεχόμενη εκπαίδευση.

Ερώτηση:

Πιστεύετε ότι οι διευθυντές των σχολείων δεν πρέπει να προσπαθούν να αποτρέπουν τις καταλήψεις στα σχολεία;

Απάντηση:

Εσείς πιστεύετε ότι οποιαδήποτε φωνή αντίδρασης προέρχεται από τους μαθητές θα πρέπει να καταπνίγεται με κάθε μέσο και όποιο κόστος; Να πάσουν οι διευθυντές να είναι δάσκαλοι και παιδαγωγοί και απλά να εφαρμόζουν τους νόμους της εκάστοτε κυβέρνησης; Τότε μιλάμε για υποτίμηση και αλλαγή του ρόλου των διευθυντών.

Αν οι διευθυντές καταντήσουν απλώς ένα εκτελεστικό γρανάτζι στην πολύπλοκη μηχανή της διοίκησης που τιμωρεί, αξιολογεί, αναθέτει και επιβάλλει τότε πώς μπορεί να διεκδικεί σε εκλογές σωματείων την ψήφο των υφισταμένων τους; Πώς μπορούν οι υφιστάμενοί τους να «ξεχάσουν» ότι τους ζητάει την ψήφο ο αξιολογητής τους και να ψηφίσουν ανεπηρέαστοι; Θα μου πείτε ότι βγήκα εκτός θέματος της ερώτησης αλλά όλα αυτά συνδέονται μεταξύ τους με το νήμα της προσπάθειας να μην υψώνεται κανένα εμπόδιο στα αντιδραστικά σχέδια της διοίκησης.

Ερώτηση:

Ας κλείσουμε αυτή την ενδιαφέρουσα συνέντευξη με μία τελευταία ερώτηση. Δεν συμφωνείτε με το δικαίωμα όλων των παιδιών στη μόρφωση; Με τις καταλήψεις αυτό το δικαίωμα παραβιάζεται.

Απάντηση:

Το δικαίωμα όλων των παιδιών στη μόρφωση παραβιάζεται με τις καταλήψεις; Όχι με τις κοινωνικές ανισότητες; Όχι με τις οικονομικές ανισότητες; Όχι με τις ταξικές ανισότητες; Ξεχάσατε μάλλον τι είπε ο πρωθυπουργός μας παλιότερα; Ο μαθητής στο Περιστέρι πρέπει να γίνει ψυκτικός. Δεν μίλησε, ας πούμε, για Εκάλη. Να σας θυμίσω και τη δήλωσή του περί ανισοτήτων και ανθρωπίνης φύσης;

«Δεν τρέφω αυταπάτες για μια κοινωνία χωρίς ανισότητες. Κάτι τέτοιο είναι αντίθετο στην ανθρωπίνη φύση και όσοι το επιχείρησαν καταστρατήγησαν τελικά την ίδια τη Δημοκρατία και τα ατομικά δικαιώματα. Όμως το μέρισμα ευημερίας πρέπει να μοιραστεί με όσο το δυνατόν πιο δίκαιο τρόπο»,

είπε ο ίδιος μεταξύ άλλων.

Οι ανισότητες δεν τρέφονται με τις καταλήψεις λοιπόν αλλά με τέτοιες απόψεις σαν του πρωθυπουργού και άλλων που στηρίζουν πρακτικές σύμφωνες με αυτές τις απόψεις.

Τι να κάνουμε; Οι πλούσιοι θα είναι πιο «ίσοι» από τους φτωχούς. Αυτό μας ζητάει ο πρωθυπουργός να αποδεχτούμε χωρίς να βγάλουμε κιχ.

Φυσικά, δεν θα του κάνουμε το χατίρι....

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΣΥΡΙΑ

στη δίνη της κρίσης στη Μέση Ανατολή

> για τις εξελίξεις μιλούν:

Πάνος Χαρίτος - Δημοσιογράφος
Σεΐτ Αλντογάν - ανταποκριτής της ΕΒΡΕΝΣΕΛ
Γιώργος Παυλόπουλος - Δημοσιογράφος

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2025
Αίθουσα ΕΣΗΕΑ, 1ος όροφος, Ακαδημίας 20
6.30 μ.μ.

Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής
κομμουνιστικής Αριστεράς **PRIN** prin.gr

Τετάρτη 8 Ιανουαρίου, 6:30 μ.μ., στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ (Ακαδημίας 20, 1ος

όροφος)

Καθώς το ενδιαφέρον και οι συζητήσεις για τις εξελίξεις στη Συρία αλλά κι ευρύτερα στη Μέση Ανατολή έχουν φουντώσει, η εφημερίδα **Πριν** διοργανώνει μια πολύ ενδιαφέρουσα εκδήλωση-συζήτηση με θέμα

«Συρία, στη δίνη της κρίσης στη Μέση Ανατολή».

Η συζήτηση θα πραγματοποιηθεί στις **8 Ιανουαρίου, στις 6.30 μ.μ., στο κτίριο της ΕΣΗΕΑ (Ακαδημίας 20)**, στην αίθουσα εκδηλώσεων στον 1ο όροφο.

Εισηγητές θα είναι τρεις δημοσιογράφοι γνώστες της περιοχής και συγκεκριμένα οι:

- Πάνος Χαρίτος
- Σεΐτ Αλντογάν (ανταποκριτής στην Αθήνα της τουρκικής αριστερής εφημερίδας **Εβρενσέλ**)
- Γιώργος Παυλόπουλος

Παναγιώτης Μαυροειδής

Η παρακολούθηση της ταινίας για τον Καζαντζίδη, αποτελεί για μένα ένα υπέροχο δώρο. Δεν έχω κάποια ικανότητα να κρίνω στα σοβαρά ούτε το μουσικό έργο του Στέλιου, ούτε την κινηματογραφική αρτιότητα της δουλειάς του σκηνοθέτη. Αυτή η συζήτηση έχει μικρή σημασία στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Ο Καζαντζίδης ήταν ένα μοναδικό και αξεπέραστο κοινωνικό και πολιτικό (και όχι μόνο καλλιτεχνικό) φαινόμενο που ελάχιστοι τίμησαν και ανέδειξαν, ακόμη και εντός της αριστεράς. Εντάξει, ήταν η φωνή του μαγική, αλλά δεν ξέρω αν ήταν η μοναδική της εποχής. Τραγούδησε λαϊκά τραγούδια διαμάντια, αλλά υπήρξαν και άλλα εξίσου καλά ή και καλύτερα. Δεν είναι αυτό...

Ο Στέλιος ήταν **γέννημα και θρέμμα των ανθρώπων του κόπου**, της αγωνίας και εκείνης της συγκεκριμένης τιμιότητας των εργατικών και φτωχών οικογενειών που κερδίζουν την ζωή τους με τη δουλειά τους, το αίμα τους, τον ιδρώτα τους.

Ο Στέλιος είχε άπειρη δυνατότητα να αφήσει πίσω αυτόν τον κόσμο, αλλά δεν το έκανε ποτέ. Αντίθετα,

τον όρισαν απόλυτα οι έννοιες και οι αξίες του κόσμου που τον γέννησε. Ακόμη και αυτός ο έντονος (και ακατανόητος για πολλούς) δεσμός με τη μητέρα του, έχει και αυτό το υπόβαθρο. Ο εργατικός και λαϊκός κόσμος έχει ένστικτο και σοφία: δεν τον άγγιξαν μόνο οι στίχοι για τη **φτώχεια και την ξενιτιά**. Τον άγγιξε η απίστευτη ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑ του Στέλιου, ο οποίος με το **λυγμό της υπέροχης φωνής του** και όχι μόνο με τις γενναίες πράξεις του, αποδείκνυε πως δεν ήταν λαϊκός διασκεδαστής αλλά ιδιόμορφη, δυνατή, συχνά πρωτογονική, αλλά πολύ καθάρια φωνή και κραυγή αυτού του κόσμου των από κάτω.

Η ταινία **δεν εξιδανικεύει** τον Καζαντζίδα και πολύ καλά κάνει. Τον παριστάνει ατόφιο, με λάθη, υπερβολές, χοντράδες, αφέλειες, αλλά τελικά αναδεικνύει, με όποιες ατέλειες, το φαινόμενο Καζαντζίδα.

Ο **εργατικός και λαϊκός κόσμος**, αυτοί που κάνουν κυριολεκτικά το σκατό τους παξιμάδι για να ζήσουν, αυτοί που δεν έχουν δεδομένο ότι θα γεμίσει η κατσαρόλα και θα ζήσουν τα παιδιά, δεν αποτελούνται ούτε από Αγίους ούτε από Παρθένας. Παρότι δεν υπάρχουν ξέχωρα και ανεπηρέαστα από τις εκάστοτε κυρίαρχες συντηρητικές αξίες του ωφελιμισμού, του εγωισμού /ατομισμού, του κέρδους, της επιβολής, της βίας κλπ, έχουν σχέση μέρας και νύχτας με τον αστικό και μεσοαστικό κόσμο. Στους κύκλους του δεύτερου κόσμου, γνωρίζουν το “ορθό” στην έκφραση και συμπεριφορά και πασχίζουν να το επιδείξουν υποκριτικά. Φυσικά, την ίδια στιγμή, στους βασικούς κανόνες της οικονομικής και κοινωνικής ζωής βιάζουν κάθε τι το ανθρώπινο, δίκαιο και αληθινό. Μεταξύ τους, γνωρίζουν μόνο την αξία που έχουν οι κοινοπραξίες, τα νιτερέσα, οι γάμοι συμφέροντος, τα πολιτικά κουμπαριλίκια με την οκά ή τον τόνο και άλλα ψεύτικα και άψυχα.

Οι φτωχοί και εργαζόμενοι άνθρωποι, αυτοί που δε ζουν σε βάρος και με τη δουλειά άλλων, δεν είναι ίσως πάντα καλοί στο να δείξουν “ορθότητα” και καλούς τρόπους. Πονούν όμως πραγματικά, χαίρονται υπέροχα, ερωτεύονται μοναδικά, παθιάζονται συλλογικά. Στις σχέσεις μεταξύ τους δημιουργούν, νιώθουν βαθιά και έχουν ανάγκη την αλληλεγγύη. Για αυτό και το τραγούδι στους αιώνες των αιώνων, εκείνο που επιβιώνει αθάνατο, είναι τελικά πάντα το **ΛΑΪΚΟ τραγούδι** και αυτό **ανεξάρτητα από τις μορφές και φόρμες του, τη χώρα, το λαό και την ήπειρο που το γεννά**. Φυσικά αυτά δε συμβαίνουν με όλους τους ανθρώπους της εργασίας και της φτώχειας, πολλοί και πολλές, κινούνται στη λάσπη της υποταγής και της μιζέριας, αλλά η ουσία είναι ότι το ωραίο και το αληθινό, μόνο μέσα σε τάσεις, όψεις και (πολιτικές και καλλιτεχνικές) πρωτοπορίες αυτού του κόσμου μπορεί να ανθίσει. Και αυτή είναι η δουλειά της κομμουνιστικής αριστεράς. Όχι η ελιτίστικη, αλαζονική θεώρηση και στάση απέναντι στο εργατικό και λαϊκό στοιχείο του κοινωνικού πολιτισμού.

Το πρόβλημα είναι το ίδιο το λιμάνι της Νάξου και όχι μόνο...
Βαριές ευθύνες κράτους – κυβερνήσεων για την επικινδυνότητα των λιμανιών μας.

Δελτίο Τύπου της ΠΕΝΕΝ

Η αδυναμία πρόσδεσης του Ε/Γ - Ο/Γ «**Blue Star Delos**» στο λιμάνι της **Νάξου** φέρνει για πολλοστή φορά στο προσκήνιο το τεράστιο πρόβλημα των λιμενικών εγκαταστάσεων στην χώρα μας.

Παρά τις διακηρύξεις όλων έως τώρα των κυβερνήσεων μαζί και της σημερινής, δυστυχώς οι λιμενικές υποδομές δεν έχουν βελτιωθεί, δεν έχουν γίνει τα αναγκαία έργα για την αναβάθμιση ή την δημιουργία

νέων λιμενικών εγκαταστάσεων.

Καμία κυβέρνηση έως σήμερα δεν χρηματοδότησε τα αναγκαία έργα ώστε τα λιμάνια μας να είναι σύγχρονα στην υποδοχή των πλοίων, να είναι απολύτως ασφαλή για να εξυπηρετούν τα δεκάδες πλοία διαφορετικής χωρητικότητας και μεγέθους που εισέρχονται και εξέρχονται από αυτά.

Οι καιρικές συνθήκες ιδιαίτερα τον χειμώνα είναι γνωστές και δεδομένες και δεν μπορούν να αποτελούν οι ανεμοθύελλες ή τα μποφόρ το πρόσχημα και το επικοινωνιακό τρικ για να συγκαλύπτεται η ωμή αλήθεια για την **ακαταλληλότητα** και **επικινδυνότητα** των λιμενικών εγκαταστάσεων, αλλά και οι ευθύνες για αυτή την κατάσταση!

Η τουριστική ανάπτυξη στα νησιά μας, και ιδιαίτερα στα δημοφιλή, σημειώνει κάθε χρόνο νέα ανοδικά ρεκόρ.

Τα πλοία που τα επισκέπτονται συνεχώς αυξάνονται και την ίδια στιγμή τα λιμάνια μας παραμένουν με τις ίδιες υποδομές των περασμένων δεκαετιών.

Οι τοπικοί φορείς των προβληματικών λιμενικών υποδομών καλούνται να αναλάβουν πρωτοβουλίες και κυρίως δράσεις για να αντιμετωπισθεί το σημερινό αναχρονιστικό καθεστώς στα λιμάνια.

Σε ό,τι μας αναλογεί και συνδέεται με την ασφάλεια των πληρωμάτων και των επιβατών και των πλοίων θα πράξουμε (όπως και έως τώρα) τα δέοντα.

Η Διοίκηση

ΚοινωνίαOraMega

ΜΑΡΙΟΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΜΟΙΒΕΣ ΙΑΤΡΩΝ (Καθαρό ποσό)

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	2019	2025
• Γιατρός επιμελητής Β' σε νοσοκομείο της Περιφέρειας:	1.938€	2.364€
• Γιατρός επιμελητής Β' σε Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών:	1.938€	2.580€
• Γιατρός Επιμελητής Β' σε μονάδα Υγείας άγονης γραμμής:	1.924€	2.629€

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ «ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΩΡΑ ΜΕΓΑ»

08:16.14 | ΗΤΟ ΣΑΣ ΣΤΟ www.megatv.com, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΟΛΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑ | κοινωνία ώρα | MEGA

Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, 31/12/24

Στις 30/12/24 ο υφυπουργός Υγείας κ. Θεμιστοκλέους ήταν καλεσμένος στην πρωινή εκπομπή του MEGA. Εκεί:

1. Επανέλαβε την αλημεία περί δήθεν «γενναίων μισθολογικών αυξήσεων στους γιατρούς 2019 - 2024».

Μάλιστα παρουσίασε «πινακάκια» όπου κατά το σύνηθες προπαγανδιστικό «κόλπο» αθροίζονταν «σούμα» οι τακτικές αποδοχές μαζί με την εφημεριακή αποζημίωση για την Γ' ζώνη εφημέρευσης. Η πραγματικότητα φυσικά είναι πως οι περίφημες «αυξήσεις» στους μισθούς μας 2019 - 2024 είναι μεσοσταθμικά 11 - 14% (ανάλογα με την βαθμίδα, την ειδικότητα και την περιοχή) ενώ μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα οι τιμές των βασικών αγαθών έχουν αυξηθεί κατά τουλάχιστον 30% άρα οι πραγματικοί μας μισθοί έχουν μειωθεί κατά τουλάχιστον 15 - 20%. Άλλωστε και οι παρουσιαστές της εκπομπής επεσήμαναν πως οι μισθοί των νοσοκομειακών γιατρών στην Ελλάδα είναι εξευτελιστικοί συγκριτικά με την υπόλοιπη Ευρώπη. Ο κ. Θεμιστοκλέους αναγκάστηκε να συμφωνήσει, ο ίδιος μάλιστα ανέφερε πως ο πρώτος μισθός του πρωτοδιοριζόμενου επιμελητή στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι 5000 βρετανικές λίρες μαζί με τις εφημερίες (στην πραγματικότητα είναι 4335 λίρες δηλαδή 5223 ευρώ). Συμπλήρωσε δε πως «επειδή η χώρα μας δεν αντέχει να δίνει τέτοιους μισθούς γι' αυτό θεσπίσαμε τα απογευματινά (επί πληρωμή) χειρουργεία και το ιδιωτικό έργο (σε ιδιωτικά ιατρεία ή/και σε ιδιωτικές κλινικές) ώστε ο γιατρός να συμπληρώνει το εισόδημά του (από την τσέπη των ασθενών)». Δηλαδή για άλλη μια φορά το κυβερνητικό αφήγημα πηγαίνει α λα καρτ πότε από «την πανίσχυρη οικονομία Ελλάδα 2.0 που την ζηλεύουν η Γερμανία και η Γαλλία» και πότε στην «Ψωροκώσταινα που δεν έχει λεφτόδενδρα». Βέβαια η αλήθεια είναι πως φουντώνουν τα κλεφτόδενδρα για άνομα υπερκέρδη παρόχων ενέργειας, ιδιοκτητών διυλιστηρίων καυσίμων, τραπεζιτών κλπ καθώς και για ΝΑΤΟϊκές στρατιωτικές δαπάνες όπου η χώρα μας σχεδόν ξεπερνά και τις ίδιες τις ΗΠΑ σε ποσοστό δαπανών επί του ΑΕΠ.

2. Ο κ. Θεμιστοκλέους θέλοντας να εξωραΐσει τις «επιτυχίες» της κυβερνητικής πολιτικής στην Υγεία αναγκάστηκε να ομολογήσει πως στα νοσοκομεία των μεγάλων πόλεων για κάθε προκήρυξη θέσης επιμελητή ΕΣΥ υπάρχουν πολλοί υποψήφιοι. Άρα ο ίδιος διέψευσε το γνωστό προπαγανδιστικό κυβερνητικό αφήγημα πως (τάχα) «ψάχνουν γιατρούς και δεν βρίσκουν». Άρα η πραγματικότητα πως ΔΕΝ προκηρύσσονται οι αναγκαίες θέσεις επιμελητών ΕΣΥ ούτε στις μεγάλες πόλεις δικαιολογείται κι αυτή με το ότι «η Ψωροκώσταινα δεν έχει λεφτόδενδρα».

Συμπερασματικά η τηλεοπτική παρουσία του υφυπουργού Υγείας ήταν ομολογία πως αυτός που κηρύσσει την «μιζέρια» είναι η ίδια η κυβέρνηση: μιζέρια, κρατική φτώχεια καταραμένη, υπερεργαστείτε «απογεύματα» μέσα στα δημόσια νοσοκομεία (δηλαδή πάρτε «νόμιμα» φακελάκια από τις τσέπες των ασθενών) - υπερεργαστείτε με «ιδιωτικό έργο» σε ιδιωτικές κλινικές, μην περιμένετε από το κράτος μισθούς και προσλήψεις, δεν υπάρχουν λεφτά κλπ, κλπ, κλπ ...

«Συμμορία της μιζέριας» λοιπόν είναι η ίδια η κυβέρνηση.

Αρνούμαστε να υποταχτούμε σε αυτήν την μιζέρια. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε δυναμικά για δωρεάν, δημόσια, ισότιμη και υψηλής ποιότητας περίθαλψη για όλους τους κατοίκους αυτής της χώρας. Για επιστημονική, εργασιακή και μισθολογική αξιοπρέπεια των υγειονομικών λειτουργών. Για να κρατήσουμε στην χώρα μας τους νέους γιατρούς και όλους τους νέους υγειονομικούς.

Και θα νικήσουμε. Θα ηττηθεί η μιζέρια της κυβέρνησης και συνολικά του συστήματος.